

[Stetter.]

trolige samtaler mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti.

Som så ofte før foretrak regeringen at samarbejde udelukkende med sit støtteparti, og dette og mange andre eksempler bekræfter formodningen om, at socialdemokratiet hverken vil eller kan frigøre sig fra den snævre kontakt med SF. Regeringspartiet placerer sig, hver gang det kommer til en afgørende prøve, udelukkende, som støttepartiet tvinger eller lokker det til at gøre.

Den konservative folketingsgruppe beklager denne udvikling, fordi samarbejdet i længden betyder en alvorlig risiko for, at velstanden i samfundet ikke kan opretholdes. SF arbejder for at realisere sin målsætning, som er et socialistisk samfund. Partiets erhvervs politik har karakter af ensidige straffeforanstaltninger over for virksomhederne, hvis investeringer og produktion til syvende og sidst er betingelsen for, at samfundsøkonomien kan rettes op. Det er partiets ret at arbejde for at realisere sin politik, men det er en ulykke, at regeringen så åbenbart lader sig trække med til at gennemføre denne erhvervsfjendtlige politik.

Ifølge bemærkningerne til ændringsforslagene nr. 1-3 betyder afviklingen af kontraktudskrivningerne, at der i løbet af en 4 års periode overføres ca. 1.200 mill. kr. fra virksomhedernes, dvs. fra de private arbejdspladser, penge kasser eller kassekreditter til statskassen. Altså en samlet ekstraskat på 1.200 mill. kr. pålægges erhvervslivet. Statsfinanserne styrkes, men de private arbejdspladseres likviditet svækkes, og deres mulighed for konsolidering og selvfinansiering forringes på afgørende sæt og vis.

Mon regeringen og socialdemokratiet er fuldstændig ligeglade med, at man bringer mange tusinde private arbejdspladser i fare? Er man da ikke på det rene med, at mange private arbejdspladser i forvejen kæmper med store likviditetsproblemer? Vi ved, at de pågældende står over for nye store udgifter i form af i hvert fald 3 dyrtidsportioner og i form af indholdet af mæglingforslaget, ligesom der på mange andre områder er tale om stærkt stigende omkostninger; i denne situation skal disse arbejdspladser sige farvel til en driftskapital på ca. 1.200 mill. kr. over en 4 års periode.

Og hvem går det ud over? I første række mange tusinde familier, som er afhængige af, at deres arbejdspladser kan overleve. Men i anden række går det ud over os alle, som er fuldkommen afhængige af, at de private arbejdspladser kan øge produktion og eksport. Virksomhederne mister driftskapital og dermed en del af deres selvstændighed og deres dispositionsfrihed.

Folketingets socialistiske flertal gøder hermed i realiteten jordbunden for en statsfinansiering eller en finansiering via den store kollektive fond i regeringens ØD-skitseforslag. Flertallet gennemfører skridt for skridt en ændring af vort nuværende samfund og vort nuværende erhvervsliv, som er af den vestlige type, som har bevist, at det kan give velstand og trivsel til alle.

Vi advarer regeringen og socialdemokratiet mod denne udvikling. Det er ikke alene et angreb på de private virksomheder, det er også et angreb på privat ansatte arbejdere og funktionærer, og det er et angreb på velfærdssamfundet.

Vi kan ikke medvirke til gennemførelse af dette lovforslag og vil stemme imod ved tredje behandling.

Jens Peter Jensen: Ved første behandling af det foreliggende lovforslag og lovforslag nr. 93 om afskrivning på maskiner m. v. gjorde jeg opmærksom på, at de fordele, som visse erhvervsdrivende ville få gennem forbedrede afskrivningsregler for maskiner m. v., skulle betales af andre erhvervsdrivende, som ville få ringere afskrivningsregler gennem afviklingen af adgangen til afskrivning på bindende kontrakt. Denne konstatering har ikke kunnet imødegås under det udvalgsarbejde, der har fundet sted.

Nu har den højtærede finansminister opgivet gennemførelsen af forslaget om forbedrede afskrivninger for maskiner m. v., og hermed må enhver tale om en erhvervsvenlig politik betegnes som ubegrundet. Nu skal gennem nærværende lovforslag dele af erhvervslivet belastes mere, uden at nogen får fordel derved. Den såkaldte erhvervsvenlige politik er gået over i sin direkte modsætning og er blevet en erhvervsbelastende politik. Det siger sig selv, at venstre ikke kan medvirke til en sådan politik.

Jeg gør den bemærkning, at forløbet omkring behandlingen af lovforslagene nr.